موی بوران« موی تای قدیم »:

از ان زمانی که مسابقات موی تای قانونمند و استاندارد شد گسترش موی تای در سطح بین المللی آغاز شد بسیاری از تجهیزات بوکس غربی از قبیل دستکش بوکس ، شورت بوکس ، کاپ محافظ بیضه ، تعداد راندها ، زمان سنج راندها و .... ، در موی تای قابل استفاده شد ، به همین دلیل پوشش های سنتی موی تای مانند لباس سنتی و کاد چرگ در مسابقات استفاده نگردید و موی تای مدرن جایگزین موی بوران شد .

موی بوران روش سنتی آموزش موی تای می باشد که به ظواهر سنتی مبارزان از قبیل مبارزه با دستان برهنه و بانداژ شده (کاد چرگ) اهمیت می داد ، آموزش فنون موی تای در موی بوران در یک دوره بلند مدت امکان پذیر است زیرا مربی موی بوران تاکید دارد که برای پیشرفت از یک تکنیک به تکنیک بعدی لازم است هنر بی به طور کامل و شایسته فن مربوطه را فرا گرفته و درک صحیح از آن را بدست آورد بطور مثال هنر جوی موی بوران بایستی فنون راه رفتن را یکماه تمرین نماید تا اجازه یابد مرحله بعدی آموزش را فرا گیرد ،

بیشتر فنون موی بوران با روش راه رفتن (یانگ سم کوم) پایه ریزی شده است و در نتیجه عملیات وای کرو رام موی بسط داده شده از موی بوران می باشد . در موی بوران ، تمامی قسمتهای بدن هدفهای پنهان محسوب می شود بطوری که بعضی تکنیکها قادر هستند براحتی یک مبارزه را از پای در آورند ، در واقع فنون دفاع شخصی در موی بوران نهفته است .

دوره موی بوران (موی تای سنتی) قبل از سال 1920 به پایان رسید و موی تای مدرن به استثنا ء برخی موارد جایگزین آن گردید البته برخی تکنیکهای موی تای مانند لوک مای و می مای ، هم اکنون به روش موی بوران در مراسم های موی تای به وسیله مبارزین نمایش داده می شود در عصر حاضر به دلیل فراگیر شدن موی تای در سطح جهان ، کشور ها به آماده سازی تیم های خود برای حضور در مسابقات جهانی آسیایی توجه بیشتر دارند در حالیکه رسیدن به مرحله استادی نیازمند زمان طولانی برای فراگیری فنون مختلف موی تای می باشد .